

den ærede Forslagsstiller (H. Nielsen) i, at der nok kan siges at være Trang til en Kreditforening som den her tænkes oprettet, idet, som der jo er gjort opmærksom paa, de fleste Ejendomme, som her er Tale om, og det er ikke saa faa, for Tiden ere udelukkede fra at kunne blive optagne i nogen af de bestaaende Kreditforeninger. Det vilde have forekommet mig naturligt, om den ny jydffe Kjøbstadkreditforening havde lavet sine Statutter om og indrettet sig paa at optage den Slags Ejendomme; men det har den ikke gjort, og her er, som den ærede Forslagsstiller har oplyst, ingen Sandsynlighed for, at den vil gøre det foreløbig, i alt Fald ikke saaledes, at det kan komme Flertallet af de Ejendomme, her er Tale om, til Nytte. Dagsaa jeg kan derfor indrømme, at der er Trang til en Kreditforening; men om Trangen er saa stor, at man derfor bør gaa til Oprettelsen af en ny Kreditforening, kan være et Spørgsmaal: men jeg skal ikke paa dette Stadium af Sagen udtale mig mod, at en saadan Kreditforening oprettes. Men dersom vi gaa til Oprettelsen, er jeg tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigt, at man skærper Lovforslagets Betingelser for den ny Forenings Fremkomst, i alt Fald noget; thi man kan vistnok blive enig om, at den ny Kreditforening ikke faar en fuldt saa solid Basis at hvile paa som de fleste af de bestaaende Kreditforeninger. Efter min Formening i hvert Fald faar den ikke en saa solid Basis som de rene Kjøbstadforeninger og endnu mindre end de rene Landkreditforeninger. Det forekommer mig derfor, at naar der i § 1 Litra b er sagt, at Laan kun maa ydes indtil Halvdelen af Burderingssummen, og de andre Bestemmelser i Lovforslaget blive staaende uforandrede, er det for højt. Der er ingen af de bestaaende Kreditforeninger, der gaar til Halvdelen, de fleste af dem maa ganske vist gaa til $\frac{1}{5}$ af Burderingssummen, men de gaa ikke en Gang til Halvdelen, saa jeg kan i den Henseende være enig i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Randers (Littichau); han hentydede ogsaa til, at denne Bestemmelse, at den ny Kreditforening maatte laane indtil Halvdelen af Burderingen, var temmelig rundelig, at Maksimumsllaanene skulde ned sættes noget. Dagsaa maa efter min Formening Betingelserne skærpes noget under Litra f. og g., hvor der er omtalt Bidrag til Reservecapitalen samt Amortisationstiden. Under f. er der foreslaaet, at der ved Laanenes Stiftelse skal erlægges $2\frac{1}{2}$ pCt. til Reservecapitalen i denne Kreditforening, men det er vist temmelig lidt. I den ny jydffe

Kjøbstadkreditforening skal der ved Optagelse af Laan erlægges 5 pCt. til Reservecapitalen og betales Rente for et halvt Aar forud, saa det bliver i alt 7 a $7\frac{1}{2}$ pCt., som maa erlægges ved Laanets Stiftelse. Det er nok muligt, at man ikke behøver at gaa saa højt, men $2\frac{1}{2}$ pCt. forekommer mig lovlig lidt, og det forekommer mig, at der er saa meget mindre Grund til at have Betænkelighed ved at sætte et noget højere Bidrag til Reservecapitalen, som der er foreslaaet, at den indbetales i halvaarlige Rater af $\frac{1}{2}$ pCt. Det er meget lettere og mindre føleligt for indtrædende Interessenter at erlægge Reservecapitalens Bidrag paa den Maade. Denne Bestemmelse om Maaden at indbetale Reservecapitalens Bidrag paa, forekommer mig for Resten meget praktisk, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vilde være heldigt, om andre bestaaende Kreditforeninger vilde optage denne Tanke. — Endelig forekommer det mig ogsaa, at Bestemmelsen under Litra g. om, at Laanet skulde være tilbagebetalt inden for et Tidrum af højst 50 Aar, er ikke streng nok. 50 Aar forekomme mig at være en lovlig lang Amortisationstid for den Slags Laan, en længere Amortisationstid end ca. 40 Aar forekommer det mig ikke rigtigt at indrømme, især naar man vil laane indtil Halvdelen af Burderingssummen. Og en Amortisationstid paa ca. 40 Aar fører heller ikke til uoverkommelige aarlige Bidrag; det vil kun sige ca. 1 pCt. aarlig til Amortisationen. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til nærmere Prøvelse.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Den ærede Forslagsstiller nævnte, at Ministeren allerede tidligere havde haft Lejlighed til at udtale sig om et Lovforslag, der gik i denne Retning, dog ikke om dette Lovforslag og havde stillet sig noget tilbageholdende. Det har det ærede Medlem ganske Ret i. Jeg anser det endnu for rigtigt at være noget tilbageholdende, thi jeg tror ikke, det endnu er lykkeligt for den ærede Forslagsstiller ganske at løse Opgaven, jeg mener løse den for saa vidt den kan løses ved et Lovforslag, men for øvrigt har jeg erkendt tidligere, at der vel kunde være Trang til en Kreditforening i den Retning. Det erkender jeg fremdeles, men jeg tror ikke, at det er saa let at komme til en saadan Kreditforening. Det Synspunkt, man her skal anlægge, er jo nemlig noget forskelligt fra det, man ellers anlægger. Synspunktet her bliver jo Lejeindtægten og Lejeindtægtenes Soliditet, Muligheden for at gøre Ejendommene frugtbringende ved Wortleje. Det maa